

bydere. Det vil f.eks. kunne indebære udpegning på baggrund af et offentligt udbud.

Forslaget er baseret på regler om udpegning. Der bliver således ikke tale om afholdelse af en egentlig auktion over en eller flere forsyningspligtgydelser. Såfremt forhandlingerne med en udbyder brister efter IT- og Telestyrelsen har udpeget denne som forsyningspligtudbyder, vil det være nødvendigt for styrelsen at foretage ny udpegning ud fra en vurdering af, hvilken eller hvilke udbydere, der ud fra en samlet vurdering vil være i stand til at varetage forsyningspligten bedst muligt.

Det vil også kunne fastsættes, hvordan udpegningen finder sted, hvis der ikke er interesserede, kvalificerede udbydere ved en interessetilkendegivelsesrunde eller et offentligt udbud. I den situation vil det være nødvendigt at foretage en udpegning på baggrund af en vurdering af, hvilke udbydere eller hvilken udbyder, der ud fra en samlet vurdering vil være i stand til at sikre forsyningspligten på en effektiv måde. Markedsandele, der efter de hidtidige regler har været afgørende, vil kunne indgå som et element i denne vurdering.

Det følger allerede af lovens § 20, stk. 3, at hvis der efterfølgende skal ske underskudsfinansiering af forsyningspligten, forudsætter det offentligt udbud. Bestemmelsen i § 20, stk. 3, foreslås imidlertid ændret således, at dette alene gælder, når forholdet vedrørende underskudsfinansiering ikke har indgået som en del af udpegningen af den pågældende forsyningspligtudbyder, jf. bemærkningerne herom til § 20, stk. 3.

Den foreslåede § 17, stk. 3, nr. 3, viderefører regler fra det hidtidige § 17, stk. 3, nr. 1.

Forslaget til nyt stk. 4, er en indholdsmæssig videreførelse af det hidtidige stk. 3, nr. 2-3.

Til nr. 5

Med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen i § 18, stk. 2, vil der blive mulighed for at gennemføre en forenkling af de regler, der på bekendtgørelsesniveau kan fastsættes om forsyningspligtudbyderes kontraktvilkår.

Sigtet er således, at der kun vil blive fastsat krav til forsyningspligtudbyderes kundekontrakter, i det omfang hensynet bag kravene ikke allerede tilgodeses via de regler om grundlæggende slutbrugerrettigheder, der fastsættes efter lovens § 10, eller via den almindelige forbrugerlovgivning, herunder aftaleloven.

Der er således som hidtil tale om en særlig forbrugerbeskyttelse på forsyningspligtområdet, der supplerer de generelle bestemmelser om slutbrugerrettigheder ved udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Kravene til forsyningspligtudbyderes kontraktvilkår vil være særligt begrundet i hensynet bag forsyningspligten, herunder hensynet til at sikre alle brugere adgang til en række basale teleydelser på rimelige vilkår.

På den baggrund foreslås det præciseret, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling bl.a. kan fastsætte regler om krav til indholdet af forsyningspligtudbyderes kundekontrakter for så vidt angår kompensations- og tilbagebetalingsordninger og sikkerhedsstillelse. En rimelig udformning af kontraktvilkår vedrørende disse forhold er således vigtig for at tilgodese hensynet bag forsyningspligten.

Ændringen vil muliggøre en forenkling bl.a. i form af en ophævelse af nogle af de i forsyningspligtbekendtgørelsens § 16, stk. 2, nævnte krav, der allerede fremgår af lovens § 10. Dette gælder eksempelvis kravet i bekendtgørelsens § 16, stk. 2, nr. 4, om at kontrakten skal indeholde oplysning om betalingsvilkår for de omfattede teleydelser, herunder vilkår for opsigelse og afbrydelse i tilfælde af slutbrugerens misligholdelse. Dette krav fremgår allerede af lovens § 10, stk. 2, nr. 1.

Oplistingen af forhold vedrørende kundekontrakten, der kan reguleres efter § 18, stk. 2, er ikke udtømmende. Herved adskiller bestemmelsen sig ikke fra den hidtidige bestemmelse.

Ud over kravene til forsyningspligtudbyderes kundekontrakter vil der kunne fastsættes øvrige regler om slutbrugerrettigheder på forsyningspligtområdet. Efter § 18, stk. 1, som er uændret, kan der således f.eks. fastsættes regler om forbud mod bundtning af forsyningspligtgydelser med andre ydelser.

Til nr. 6

De gældende regler i § 19 om maksimalpriser for forsyningspligtgydelser foreslås ændret, så de afspejler den deregulering, der gradvist har fundet sted på forsyningspligtområdet siden 1. januar 2003. Ved maksimalpriser forstås den listepris, man som en slutbruger maksimalt kan blive pålagt at betale for forsyningspligtgydelser eller for delelementer heraf, uanset hvor i landet man bor.

Den gældende prisregulering på forsyningspligtområdet tager udgangspunkt i, at der skal fastsættes maksimalpriser for samtlige forsyningspligtgydelser, medmindre disse skal stilles gratis til rådighed (radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester). Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling har dog løbende udnyttet hjemlen i den gældende stk. 4 til helt eller delvist at undtage forsyningspligtgydelser fra prisregulering, da der for de pågældende forsynings-